Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractatus theologicus - Cod. Ettenheim-Münster 222

[s.l.], 1714-1715

Sectio V.

urn:nbn:de:bsz:31-120314

Visual Library

ai dicendu inqit, qd actus corporis n possit stringere ut asseqas bonu aia, s. intellectus possit stringere ad assequendu bonu qd voluntas appetit, et ideo n e simile ideo S. Ad. ex qibus vis responsi patet, plures obiones passim apud AA: videri possunt. Pro complemento veritatis nrae breviter solum addo: cum iuxta Philum contrarium eadem sit rao ab aeterna poena damnati quae e poena damni et denegao visiois DEI, luculenter patet, qd etiam aeternum praemium beati ee debeat visio clara DEI. Sec: 5. an beatus ex vi visiois beatificae sit ab intrinseco impeccabilis?

Sectio V.

An beatus ex vi visiois beatificae sit ab intrinseco impeccabilis?

62. Dixeram in sect: priori respon ad obj: 5. mihi n placere sententiam Scoti quem adstruit Amicus admittere. simul cum visioe beatifica peccatum habituale stare posse, in praesenti sect: igitur examinare aggredior, an hujusmodi peccatum l. aliud cum visioe beatifica compossibile sit, an vero beatus ex vi ipsius visiois beatificae et ab intrinseco sit impeccabilis? dogma quidem fidei e contra Originem 18.

opinantem tam ex beatis aliquos aliquando propter
eorum demerita damnandos quam ex damnatis
aliquos aliquando propter eorum merita in altera
vita facta beandos, dogma nunquam fidei
contra Originem erronee huiusmodi opinantem
beatos defacto nunquam peccaturos: at unde
beati hoc habeant ut peccare nequeant, contro-
versum est etiam inter fideles. Scotus in 4.to d: 49.
q. 6. §. dico ergo. existimat hoc tantum privilegium
esse beatorum et non iuris, adeoque vult totam bea-
torum impeccabilitatem provenire ex sola voluntate
extrinseca DEI conservantis actum fruitionis,
et ratione huius conservationis repugnet potentiam proximam
beati exire in actum peccati, unde si DEUS
sineret beatos suos motus agere, possent de-
facto peccare. Contra D. Thomas asserit beatos
ab ipsa sua beatitudine non autem à sola voluntate ex-
trinseca DEI determinari semper ad bonum operandum,
adeoque beatos non tantum extrinsece, sed intrinsece
et ex vi ipsius visionis esse impeccabiles: cum S. Doctore
sentiunt praeter Thomistas alii etiam fere omnes, contra
Scotum et Scotistas. Unde et nostra

63. Assertio. Ex ipsa vi visionis beatificae et non tantum ab intrinseca volte DEI cservante beati fit impeccabiles. ita hic ex S. Thoa 1.2.q.4.a.4. et q.5. a.4. item li:4. cotra gentes c.92. estq sentia fere oim cotra Scotistas.

R: 1° Implicat ex vi beatitudinis imo ex ipsis tmis, beatitudinem beati pfecta ee defectuosa; atqi nisi beati in caelis eent ab intrinseco impeccabiles, beatitudo beatum pfecta foret defectuosa: go et ex ipsis tmis implicat beatos ab intrinseco ee peccabiles. M. inde liquet, qd ex naa sua pfectioi opponitr defectus. m.p. nisi beati in caelis eent ab intrinseco impecabiles, ab intrinseco eent peccaminosi, et cum peccaminosu sit summe defectuosu eo ipso etiam forent ab intrinseco defectibiles, ac ex cseqnti beatitudo non excluderet defectu peccabilitatis. Unde sic arguitur: qd in se e pfectu, in se excludit oem defectu, atqe qd in se et naa sua non excludit oe pctm in se et ex naa sua non excludit oe defectu cu summus defectus pctm sit, atqi beatitudo nisi beati ab intrinseco forent impeccabiles,

ex naa sua n excluderet oe pectm ut patet, go beatdo beati; qm supponimg ex naa sua ee pfectam, utpote cum sit ultimg fil, nisi beati ab intrinsco cent impecblas, pfecta foret siml et defectuosa pfecta qdm ut supponitur, defectuosa autm qia ex naa sua n excluderet petum qi sumg e defectg, ai go implicet sume pfectu ee defectuosu qd idm e ac n summe pfectu, implicabit etm beatdo ex sua naa sume pfecta nec tn ex sua naa excludens oe pectm, et ideo ex ipsa vi visionis beatfica in qa naa beatdo sdm dicta psistit, beati st impecbles.

Pz: 1° oe pectm includit practicu errorem et defectuosu dictamen raonis, ut hic supponitur et dicet in trac: de petis, atqi visio beatfca pfcte et ex sua naa excludit oem errorem practicu et dictamen defectuosu raonis: go etm pfcte et ex sua naa excludit oe petm proinde ex ipsa vi visionis beatfica et n tntm ab extrinseca olte DEI psrvante a pecto erunt beati impecbles. m. p. visio beatifica 64.

e scientia infalsificabilis est sufficienter determinativum ad DEUM super omnia amandum, atque determinative hujusmodi ex natura sua removet omne illud quod vel falsitatem spirat vel abducit à DEO super omnia amando quod fallitur peccatum est: ergo etiam visio beatifica falleretur et ex natura sua excluderet omnem practicum errorem et dictamen defectuosum rationis. Minor ex eo suadetur quod, nisi visio scientia esset infalsificabilis nequaquam beatus esset sufficienter satiatus, sed sine ratione continuo timere posset de falsitate suae visionis, quod ex natura sua est contra sufficientem beatitudinem unde et ipsa falsificabilitas visionis beatificae ex natura sua est contra sufficientem beatitudinem. Minor verò quae quidem ex terminis verificata est, ulterius ita ostenditur: quod determinat scientiam ad DEUM super omnia amandum, sic ex natura sua determinat, ut id ad quod determinat appretiet omnibus aliis, atque quod sic determinat ex natura sua, ex natura sua removet omne quod abducit à DEO, omne enim quod magis DEO amatur, à DEO abducit: ergo etc.

65. Confirmatur: 2do. De ratione sufficientis beatitudinis est, ut excludat in beato quidquid in eo beatitudini contrarium est, atque beatitudini potentia peccandi summe contraria est: ergo

de raoe formali beatitudinis est, ut excludat in beato
potentiam peccandi; Maior in terminis patet, aut quando beatitudo
formalis erit quae sibi contrarium non excludit? minor.
Quia formalis beatitudo est formalis unio beati cum DEO,
atqui formaliter unioni beati cum DEO contraria
summe est potentia peccandi: ergo etc. Maior patet ex dictis,
minor probatur: potentia peccandi est potentia resistendi DEO vel ad minimum
volendi aliquid praeter voluntatem DEI atqui
formalis unio beati cum DEO ex natura sua exclu-
dit resistentiam omnem et contranitentiam voluntati DEI,
aut quando erit formalis conformitas voluntatis creatae
cum voluntate divina, quam ex natura sua infert unio bea-
tifica per visionem, ubi huicmodi dissonans voluntas creata
concipitur? ergo formaliter unioni beati cum DEO ex natura
sua contraria est potentia peccandi, proinde visio beatifica
est formalis unio ex natura sua excludit omnem pec-
cabilitatem beatorum, et sic beati non tantum ab ex-
trinseca voluntate DEI, sed ex ipsa natura suae beatitudinis
et quia formaliter beati sunt, erunt impeccabiles.

R. 2°. hanc demonstratione: nisi beatitudo nostra et 66.
visio clara DEI ex sua natura esset exclusiva omnis
peccati, deberet esse compossibilis vel cum peccato actuali, vel
cum habituali, vel cum mortali, vel cum veniali? neutrum

cu verite dici pt: qo ex nra sua e exclusiva
oi pecti. m. p. 1o beatdo et visio clara DEI n e
cpossibilis cum pecto actli: nam impossible e ut aliqs
actltr peccet nisi praecedat iudicium prac-
ticum, qo iudicet hic et nunc ee cpetendu
aliqd, qd ad DEUM n e ordinabile, atqi
implicat tale iudicium practicum cu visioe bea- 19.
tifica ciungi, na visio beatifica e 4 ftu iu-
dicium, qo qs speculative et practice indicat
DEUM ee supr oia amandu, et oia ad ipsu
tanqm ad ultimu fine ee referenda: igis neqe
de absoluta DEI poa cu visioe intuitiva
DEI ciungi pt petm actuale. 2o neqe visio
e cpossibilis cum pecto habituali, na petm ha-
bitle nil aliud e qm macula peti et privao
graa sanctificantis ut vltaria, sive ut ex prae-
cedenti actu peccaminoso causata, atqi huiusmi pri-
vao graae cum visioe beatifica absolute e in-
cpatibilis: qo p M. suppois ex trac. de petis m. p.
implicat in terris dari operaoem vitalem et n
dari eius pnpiu radicale vitale, atqi visiois
et amoris beatifici pnpiu radicale e graa
sanctificans: qo implicat in terris dari
visionem et n dari graa sanctificante;
M: suadetur ex eo qd implicat effectus sine cau-

m. verò quia et Adul. unanimiter cum asserit graa sanctificante ae principiu radicale oium operaoum vitalium in ae supernaali, qas inter operaoes praecellunt visio clara DEI et amor beatificq.
Ostenditur eadem veritas etm de impossibilite 67. peti vel mortalis tum venialis: mortlis qidm ex raoe 1a assignata, na peto mortli ceseltr deperditur graa sanctificans, sine qa visio intuitiva DEI ex sua naa stare n pt. 2o. qia huiusmi peccans est amicq et inimicq utrumqe qidm ex naa sua, amicq qidm, qia visio intuitiva feltr infert amicitiam cum DEO, inimicq autm, qia petm mortle ex sua naa e inimicitia hois ad DEUM, et sic verificarentr gtraria gtra regulas summulisticas et 1a naalia principia. 3o. visio beatifica ex sua naa e vita aiae, petm mortale verò ex sua naa e mors aiae, atqi ex sua naa impssblr e vita cum morte: qo etm ex sua naa visio est exclusiva peti mortlis, igitr implicat cum visoe clara DEI stare petm mortle. Sed neque cum ea stare pt petm veniale: nam oe petm veniale

includit inordinatum affectum ad creaas, atqui
visio clara DEI certitr excludit omem huius
modi inordinatum affectum ad creaas: ergo p.
p.m. visio clara DEI ex sua naa d. rincu-
lat intellig creati cum obto summe amato,
quo ipsa vltas impellitur ad DEUM in ex-
ercitio summe sic diligendum, ut admitum
ipsum amet propter se et caetera propter ipsum,
atqui ubi vltas sic impellitur ad amandum,
ibi vi ipsius talitr ad amorem impellentis
exulat ois inordinatus affectus, adeoque hoc
petm veniale: ergo vi ipsius visionis beatificae
beatus e impeccabilis et n tantm a vlte DEI
extrinseca beatum absque peto conservante.

68\. Veritas huius propositionis probatur etiam ex
S. Scriptura variis locis, maxime autem ps: 14.
ubi quaerenti quis habitet in tabernaculo DEI
respond: qui ingreditur sine macula. Item Mat: 5.
ubi tantm mundis corde dicitur videbunt DEUM.
prae caeteris In Hebr: 12. ~~ubi~~ ubi dicitur pacem
sequimini cum oibus et sanctimoniam sine qua
nemo videbit DEUM. ubi specialitr notanda
veniunt sine qua nemo videbit DEUM ex
hoc enim videtur manifeste cum peto impossibile ee

DEI visione: p. tul etm ab autoritate Prum maxime D. Thomæ et D. Augustini quorum ille 1.2. q. 4. a. 4. ita ait: voluntas videntis DEI essentiam ex necessitate amat quidquid amat sub ordine ad DEUM, sicut voluntas non videntis DEI essentiam ex necessitate amat quidquid amat sub communi ratione boni quam novit, et hoc ipsum est quod voluntatem facit rectam, unde manifestum est, quod beatitudo non potest esse sine recta voluntate. i. per rectam voluntatem autem intelligit S. Dr voluntatem non peccantem. Idem S. Dr. q. 5. a. 4. ubi posito errore Origenis contra illum dicit: cum enim ipsa beatitudo sit perfectum bonum et sufficiens, oportet quod desiderium hominis quietet et malum excludat naaliter: et paulo inferius: ad visionem ex necessitate sequitur rectitudo voluntatis. ~~Leg~~ lege quæso integrum hunc actum et dubitare non poteris. S. Augustinus vero 22. de civit. c. ult: aliud inquit est esse DEUM, aliud esse participem DEI. DEUS natura peccare non potest, particeps vero DEI ab illo accipit, quod peccare non possit. ad quem textum sic pergit Amicus hic Sec. 12. n. 154. Ergo beatus peccare non potest, quia DEI particeps est, est autem beatus

DEI partiçipatione beatitudinis, igitur ratione beatitudinis quae intrinseca est beato, beatus peccare non potest. non igitur sola extrinseca voluntate DEI impeccabilis est. Sed haec pro veritate assertionis clara satis. iam breviter argumenta adversarium audiamus subsequentibus obiectionibus.

Subsectio
Respondetur Obiectis.

69. Obiicies 1°: Si beati essent ab intrinseco impeccabiles, essent etiam absolute impeccabiles, atqui hoc dici non potest: quia posse ... esse absolute impeccabile convenit soli DEO, sed quod soli DEO convenit, creaturae tribui non debet: igitur dici non potest beatos esse absolute aut ab intrinseco impeccabiles. Respondeo: distinguo Maiorem: si beati essent ab intrinseco impeccabiles essent etiam absolute impeccabiles id est essent ex natura sua impeccabiles ... Maiorem id est essent ex ipsa essentia beatitudinis, quae hic et nunc ipsis intrinseca est, impeccabiles concedo Maiorem et sub tali distinctione ... esse impeccabilem absolute impeccabilitate proveniente ex ipsa natura et essentia soli convenit soli DEO, non autem eidem convenit soli esse impeccabilem impeccabilitate proveniente ex gratia et gloria,

Sti autem sit ab intrinseco impeccabiles, in quantum gloriam ipsam entitative constituit huiusmodi impeccabilitas, non autem talis est ex sua natura, quia ratione optimè dicitur: solus DEUS impeccabilis.

Obj: 2°. Eadem entitative potentia beati ut beati est in coelis, quae erat beati ut viatoris in terris; atqui potentia beati ut viatoris erat de se et ab intrinseco defectibilis: ergo etiam potentia beati qua beati est ab intrinseco defectibilis subiective: atqui quod ab intrinseco est defectibile nequit esse ab intrinseco impeccabile; ergo cum potentia beati sit ab intrinseco defectibilis, eadem etiam erit ab intrinseco peccabilis, et sic beatitudo ex se non excludit peccatum, sed tantum ex voluntate DEI hanc potentiam ab omni defectu conservante. 7°.

R. Cum secundum dicenda in Tract: de peccatis ratio formalis peccati non in positivo aliquo sed in privativo consistat, peccatum proprie non arguere aliquam potentiam, sed tantum potentiae defectum: unde benè dixero cum d: M. eadem entitative potentia beati ut beati est quae erat beati ut viatoris eadem secundum suum esse reale c. M. eadem

poa sdm defectum et mdum n. M. et c. m.
n. c. volo dicere; vere ee easdm poas sdm
sbstiam fore futuras beatis in cœlis qfes
fuerant sdm sbstiam eidm in terris, at-
tn hoc minime veru ee, hasce poas eodm
mdo in cœlis operari qo operabantr in ter-
ris, cujg rao l. ex hoc eluceb, qd atm
summi peccatores finalr pœnitentes in
cœlis nullatenq ab amore DEI deficiant:
unde in præsenti nl quærit utrum eadm poa
sdm sbstiam l. mdum maneant in cœlis
qmdo fuerant in terris, s unde nam
proveniat, qd hic poarum defectuosg ope-
randi mdg à beatis in cœlis exclusg sit,
an s ipsa visioem, an vero tntm s vo-
luntatem DEI qservantem à pecto, ita, ut
si beatg motg suos ageret, peccare pet:
qm difficultatem obtio reo attingit.

71. Obj: 3. Charitas viæ et charitas patriæ st
eiusdm speci, et imo idm manet habitq cha-
ritis in patria, qi fuit in via, atqi charitas

viae n' excludit pcam peccandi: ergo nec charitas priae. R. d. M. charitas viae, et charitas priae sunt eiusdem speciei et simul hent eundem operandi mdum: simpliciter hent diversum operandi mdum c. M. et sic c. n. n. c. Vere charitatem priae secundum se spec. n. differre à charitate viae, attamen n. obstante alius operandi modus charitatis in priae, quam charitatis in via propter diversum regulans charitatem: charitatem fidei enim regulat fides et cognitio obscura, quae n. repraesentat DEUM clare et in se, extra vero charitatem priae regulat clara et intuitiva DEI Visio determinans voluntatem beati in indispensabilem adamorem DEI propter tantam summi boni repraesentationem, ut omne aliud praeter illud malum, quod voluntas nunquam prosequi potest affectu, et ideo licet charitas viae ex se n. excludat omnem defectum potentiae appetitivae propter obscuritatem regulantis, eadem tamen excludit charitas priae propter claritatem visionis.

Obj. 4o. Si DEUS potest pro beato in iungere &c.

aliqd praeceptu de aliqo actu libere
adimplendo v.g. de custodia hois, tunc
beatq pt peccare, atqi DEUS pt iniun-
gere tale praeceptu libere implendum:
go. Si sequela. in illa hypotesi qa
beatq ex praecepto dno libere custo-
diret hoiem, pt etm n custodire, atqi
n custodiendo peccaret, ad pectm em omi-
ssionis sufficit, qm ~~pro~~ ex praecepto
tenere aliqd facere, posse facere, et etm
n facere. go. p. R: 1o Implicare ex ipsa
naa beatitudinis in beato cum omissionem
praecepti contaminasse, hinc in ista hypo-
tesi de libere adimplenda custodia hoi,
nihil ominus vltas beati n pt n custodire
pter visionem intuitivam DEI qa videt DEU
ut summe bonum et oia à DEO abdu-
centia cognoscit ee abominasen et malu,
ex qua gnoe, cum vltas sedm inferiq di-
cenda malu pro p malo affective sequi nt pt,
n custodire n pt: unde
R: 2o n.n. ao posse qd DEUS tale praeceptu

beato dare pot ut libere id e custodire
l. a custodira ageret circa custodiam hois, tu
em argueret aliqua imperfectione DEI. qsi
pus DEUS reciperet se ab isto creato
vise raoe plenitudinis bonitatis suae si
Itnare volun ad operandum conformiter suae
volti, ut difformiter agere nequeat, respective
ad creatura conformiter cum vele dare ipsa
plenitudine aeternae bonitatis. Neque dicas hanc
respone ee. f id qd e in quaest: nam f raos
nras probatur satis ~~int eiris~~ in terris
impliciare beatum peccare, itm aliunde
constat oem poam creare f obtm bea-
tificum plene exsatiare, prom n concedere
ut inordinate qd fieret aut difformiter
ad summum bonum, cum oe abstrueras a summo
bono pter claram et intuitivam dit visione
distincte cognoscis ee mala deltn malu
voltas affective prosequi n pt, ideo in
hac hypothesi transmissa sdm prio-
e responem ~~qsto~~ beatus pste custo-
diret hoem, neque pet n custodire pot

pei intensum alternatiue ad conformitem volts suae in vlta dna . sicut visioem DEi qua compellis amare DEUM . sec. 6. an aeternitas sit de eentia bea. stis.

Sectio VI.

An aeternitas sit de eentia beatitudinis formalis?

73. AEternam fore ntam beatitudinem pariter dogma fidei e contra Originem opinantem sdm dicta priori sect: aliquos beatos post eorum demerita in altera vita facta fore damnandos dfum in concilio Lateranensi sub Innoc: 3. his vbis: Omnes mortales resurgent ut recipiant sdm merita sua l. cum diabolo poenam ppetuam l. cum Chro gloriam sempiternam. Idem hr in s. Scriptura loc: variis. attn unde ista aeternitas proveniat, iterum chatolici discrepant. PP.: Scotg in 4.to d: 49. q. 6. §. hic duo, et §. de 2o. Itm Gabriel q. 2. a. 3. dub. 7. Vasquez 1. 2ae disp: 21. c. 2. eodm modo quo de impeccblte supra dictum e solvunt 21.